



ת"פ 72016/10/18 - מדינת ישראל נגד שלום זיגמונד ברטפלד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 72016-10-18 מדינת ישראל נ' ברטפלד

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ענבר סיימונס
נגד
הנאשם שלום זיגמונד ברטפלד
ע"י ב"כ עו"ד תמר נבו

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות בהן הורשע הנאשם, בחודש יולי 2016 לוותה ממנו המתלוננת סכום של 1,500 דולר בריבית, כאשר הנאשם והמתלוננת סיכמו ביניהם כי תחזיר לו מידי חודש סך של 250 דולר על חשבון ההלוואה. עובר לתאריך 3.3.2017 איים הנאשם מספר פעמים על המתלוננת בכך שהתקשר אליה ואמר שיכה אותה אם לא תשלם לו. ביום 3.3.2017, שלחה המתלוננת לנאשם הודעה כי מסרה לידי מזכירה במשרד של מכר שלה סך של 250 דולר. בתגובה, התקשר הנאשם אל המתלוננת, אמר שברצונו לקבל את מלוא הסכום שהיא חייבת לו וכן כי אם לא תשלם לו הוא יגיע יוכה אותה. בהמשך, הגיע הנאשם אל המשרד, חיפש אחר המתלוננת עד שמצא אותה והיכה בפניה מכת אגרוף אשר גרמה לה לחבלה באזור העין וגשר האף.

2. הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לריצוי עבודות שירות תחת מגבלות מסוימות.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה הדגישה את נסיבות ביצוע העבירות והפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מכך. בנוסף, התייחסה לאיומי הנאשם על המתלוננת לאורך תקופה, לקונקרטיות האיומים ולמימושם בעת התקיפה. לפיכך, ובהתחשב בפסיקה שהגישה, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר. בהתחשב בהרשעת הנאשם בתיק אחר בעבירת אלימות, בחוסר קבלת אחריות על ידו או גילוי חרטה, ביקשה להטיל עליו 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.



4. ב"כ הנאשם טענה כי אין לזקוף לחובתו את כפירתו במיוחס לו. לטענתה, הנאשם לא ביקש להטיל פחד על המתלוננת אלא לגבות ממנה את החוב שהתחמקה מתשלומה לאורך תקופה ארוכה. לאחר שהפנתה לפסיקה, עתרה ב"כ הנאשם לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בהתחשב בחלופי הזמן מביצוע העבירות, העובדה כי הרשעתו הנוספת של הנאשם ניתנה לאחר ביצוע העבירה בתיק זה, וכן לאור צורך במתן משקל למחדלי חקירה שצוינו בהכרעת הדין - עתרה ב"כ הנאשם למקמו ברף התחתון של מתחם הענישה ולהטיל עליו מאסר מותנה והתחייבות.

הנאשם בחר שלא להוסיף דבר.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. אלימות כלפי אדם מהווה פגיעה בזכות לשלמות הגוף, לביטחון אישי ולשלמות הנפש. באופן דומה, עבירת האיומים מערערת את שלמות הנפש והביטחון האישי. עבירות האלימות פוגעות אף במרקם החברתי בכך שהן יוצרות חוסר ביטחון במרחב הציבורי.

לבית המשפט תפקיד משמעותי במקרים של פתרון סכסוכים בדרך אלימה:

"בית משפט זה עמד פעם אחר פעם על הצורך בהרתעתם של אלו המבקשים 'לפתור סכסוכים' בדרך אלימה. נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבוחרים בדרך האלימות"

(ע"פ 1892/15 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (31.5.2015)).

6. בעת בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בשל עבירות אלימות מסוגים שונים, יש לתת משקל משמעותי לנסיבות המקרה, במיוחד לנוכח המנעד הרחב של עבירות אלה.

בחינת נסיבות המקרה הנדון מעלה כי אין מדובר במעשים שבוצעו בלהט נקודתי: הנאשם ביקש לגבות את חובה של המתלוננת, איים עליה מספר פעמים קודם לתקיפתה, וביום התקיפה הגיע אליה לאחר איום נוסף בפגיעה בה. הנאשם אכן מימש את איומו תוך שחבט בפניה במכת אגרוף בעוצמה אשר הותירה חבלה. כפי שעלה במהלך שמיעת הראיות, הנאשם ערך הסכם הלוואה כתוב עם המתלוננת, אשר לא עמדה בתנאי ההחזר. תחת נקיטה בהליכים משפטיים, בחר הנאשם לנקוט באיומים כלפי המתלוננת כי יכה אותה אם לא תשיב לו את החוב, ובהמשך אף לא היסס לממש את האיום. לא ניתן להשלים עם דרך זו של פתרון סכסוך אזרחי בכוח הזרוע, דרך המכרסמת בשלטון החוק ובמערכות האכיפה הלגיטימיות.

7. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בתי המשפט נוהגים להטיל בגין עבירות אלימות עונשים המותאמים לנסיבות המקרה ולנסיבותיו של העושה, תוך דגש על המנעד הרחב ביותר של נסיבות אלימות כזו או אחרת. לפיכך, משקל נסיבות ביצוע העבירה מקבל משמעות רבה בעת בחינת מתחם העונש בעבירות אלימות. הצדדים ביקשו



לתמוך את טיעוניהם במספר פסקי דין, כאשר כל מקרה ומקרה התאפיין בנסיבותיו המסויימות. ניתן להתרשם בפסקי דין אלה מפירוט של רמות ענישה שונות אשר ניתנו בגין מקרי אלימות שונים (אציין כי באחד מפסקי הדין שהגישה ב"כ הנאשם, נקבע מתחם ענישה המתחיל במספר חודשי מאסר בעבודות שרות).

יש לשוב ולהדגיש כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ובין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 ((9.10.2016)).

לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, תוך דגש על נסיבות המקרה, וכן בהתחשב במדיניות הפסיקה הנוהגת אשר הוצגה על ידי הצדדים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

8. הנאשם בן 63 ולחובתו הרשעה אחת בגין עבירת אלימות שקדמה לאירוע ביצוע העבירות במקרה הנדון, אך ההרשעה בה ניתנה לאחר מכן. כפי שהתנהלות הנאשם כלפי המתלוננת בתיק זה לא היתה בגדר אירוע חד פעמי, אלא איומים מתמשכים עד לאירוע האלימות הפיזית, כך גם הרשעתו בגין עבירת אלימות נוספת מעידה על כך שאין מדובר במעידה חד פעמית. הנאשם כפר במיוחס לו, ואף לאחר הרשעתו נמנע מלקבל אחריות ולהביע חרטה. אין לזקוף נתון זה לחובתו, אולם לא ניתן לזקוף לזכותו קבלת אחריות וחרטה. לצד זאת, יש לשקול לקולא את גילו של הנאשם, וכן לתת משקל מסוים לחלוף הזמן.

אשר לטענת ב"כ הנאשם כי יש להקל בעונשו בשל מחדלי חקירה, אפנה לדיון בסעיף 13 להכרעת הדין המצביע על ספק רב ביותר האם התקיימה פגיעה בהגנת הנאשם. באותן נסיבות, אני מוצא כי אין מדובר בסוג של מחדל אשר יש בו כדי להביא להקלה בעונשו של נאשם.

לאור כל האמור לעיל, יש למקם את הנאשם ברף נמוך של מתחם הענישה אך לא בתחתיתו. לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך ארבעה חודשים אשר ירוצה בעבודות שרות, בהתאם למפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השרות. בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות אי עמידה בתנאי ריצוי עבודות השרות.

ב. מאסר למשך שלושה חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג כלשהו.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או שבוע מאסר תמורתו.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪. הקנס והפיצוי ישולמו בשישה תשלומים שווים

החל מיום 1.12.21 ומידי חודש בחודשו.

עמוד 3



המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השרות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' כסלו תשפ"ב, 09 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.